

'Iedereen wil gezien worden'

Willem Vlastuin relativeert waarde van zijn autobedrijf in Scherpenzeel

Hij is eigenaar van een groot autobedrijf in Scherpenzeel. In die plaats gaat Willem van Vlastuin ook naar de hervormde dorpskerk, hoewel hij met zijn gezin altijd in Renswoude bleef wonen. Een gesprek over geloof en leven tussen glimmende Audi's en Volkswagens.

Freek Wolff

Je vader Kees van Vlastuin (85) begon met zijn autobedrijf aan de Dorpsstraat in Renswoude. In januari 2000 nam jij het stokje over, terwijl je in 2006 met het bedrijf verhuisde naar het Renswoudse industrieterrein en weer tien jaar later naar de huidige plek in Scherpenzeel. Vond je auto's altijd al leuk?

„Ik had eerst niks met auto's en voelde er ook niet voor om het bedrijf over te nemen (glimlacht). Maar het rare is dat ik er achteraf eigenlijk voor in de wieg ben gelegd. Want ik geniet er enorm van. Omdat ik echt kan ondernemen. De eerste jaren heb ik nog mee gesleuteld, maar dat heeft mijn hart niet. Ik kan nu mijn ei echt kwijt in het organiseren, verkopen en ondernemen. Er werken nu dertien mensen en er staan 240 auto's. We doen het leuk. Ik ben dankbaar dat ik goed terechtgekomen ben.”

Naar welke kerk gingen je ouders en hoe vond je dat zelf?

„Ze gingen in Veenendaal naar de Gereformeerde Gemeente in Nederland. Daarom ging ik op de fiets naar het Van Lodenstein College in Amersfoort. Daar had ik het best, maar de puberteit zat me in de weg. Ik bleef zitten en ben een keer gezakt. Vanaf mijn zestiende tot mijn eenentwintigste liet ik het geloof achter me. Ik was alleen maar druk met het hier en nu. Nadat ik mijn vrouw had leren kennen, heb ik het geloof weer opgepakt en ging ik weer naar de kerk. We gaan naar de Hervormde Kerk in Scherpenzeel.”

Ging het geloof toen meteen weer voor je leven?

„Nee, niet direct. De eerste jaren was ik vooral aan het werk en was de kerkgang meer een gewoonte, omdat ik daar getrouwd was. Rond mijn dertigste kwam het geloof echt binnen, al weet ik niet precies waar 'm dat in zat. Ik vroeg me in die tijd af wat ik bereikt had als ik op mijn vijftigste de portemonnee vol zou hebben.

Ik ben andere dingen gaan doen. Zo deed ik belijdenis en werd ik actief bij Touw ladder, een organisatie die zich inzet voor Wit-Russische kinderen uit de omgeving van Tsjernobyl, waar ooit een ramp met kernenergie is geweest. Dan gingen we daar één keer per jaar kinderen met een bus halen en brengen. Ze kwamen uit arme dorpjes en bleven zes weken hier, om even op adem te komen. Daar heb ik in tien jaar tijd leuke contacten opgedaan. Je verstaat elkaar niet, maar je begrijpt elkaar toch. Ik voel me uitermate gezegend met mijn werk en mijn gezin. Vanuit die dankbaarheid vind ik het mooi dat ik iets terug kan doen.”

Sinds 2017 ben je jeugdouderling in de kerk. Hoe bevalt dat?

„Ik had er zelf niet voor gekozen, maar ik werd gevraagd. Dan moet je erover na gaan

denken. Ik weet niet of ik er echt geschikt voor ben, al vind ik de jeugd wel erg leuk. Ik vind het leuk om jongeren te helpen, met vallen en opstaan.”

Wat is belangrijk voor jongeren in de kerk?

„Dat ze worden gezien, al geldt dat natuurlijk ook voor ouderen. Iedereen wil gezien worden als mens, met oprechte aandacht. Dat geldt ook voor het werk in mijn bedrijf. Dat klanten niet het gevoel krijgen dat je als een soort winstmachine functioneert. Mensen moeten weten dat ze er mogen zijn, in een groep of een organisatie.

Ten diepste heeft dat te maken met onze calvinistische wortels, denk ik. Want we accepteren vaak heel moeilijk het genadewerk van de Heere Jezus. Ik mag falen en me omkeren, maar toch is Hij er voor me. We willen het altijd zo graag zelf doen, maar daar kom je er niet mee.

In je eentje ben je niks in een samenleving, terwijl je met z'n allen heel veel bent. Je versterkt elkaar. Het verlangen naar verbinding is menselijk, al kun je je wel afvragen wat de waarde is van likes via sociale media. Bevestiging doordat mensen je berichten delen of het met je eens zijn.”

Is er verschil tussen hoe mensen en God naar ons kijken?

„Wij kijken niet verder dan ons menselijk begrip mogelijk maakt. Dat kan niet anders. We kunnen dat niet zoals God doet. Het is heel bijzonder dat je in Zijn ogen oké bent, terwijl je eigenlijk alles verkeerd doet. Dat kan ik niet uitleggen. Dat is het goddelijke en daar berust ik dan in. Pas zei iemand: 'Als je door hebt hoe het genadewerk van God in elkaar zit, ben je op de verkeerde weg, want het is niet te begrijpen'. Het is menselijk dat we andere mensen af willen rekenen.”

Atheïsten vinden geloof onzin en hebben daar ook argumenten voor. Waarom geloof jij dan toch?

„Twijfel over het bestaan van God heb ik niet. Als ik alleen al naar mijn lichaam kijk en dit voorjaar de bomen weer zie bloeien, dan vind ik dat een overtuigend bewijs dat er een God is. Het is voor mij zeker dat daar een Schepper achter zit. En iedereen is wel op zoek naar iets.”

En wat is dan het bijzondere van het christelijk geloof?

„Dat God afdaalde naar ons niveau om ons te helpen. Als wij Hem aanroepen op de momenten dat we falen, staat Hij al naast ons. Hij geeft ons de vrijheid om een andere weg in te slaan, maar Hij wijst ons de weg die goed voor ons is. Of we daar van afwijken, is aan ons. Dat geeft ook ruimte aan ouders en leiders. Anders wordt het een dwangmatige zaak. Je kinderen hebben natuurlijk wel orde en regelmaat nodig. Ik kreeg samen met mijn

vrouw Dianne (van Beek) drie kinderen: Lynn (10), Indy (14) en Bryan (16). Ze werkt een aantal dagen mee in het bedrijf.”

Bestaat er in de handel zoiets als christelijke ethiek?

„Dat denk ik wel. Hoe ga je met elkaar om? Wordt een klant echt gezien? Al is dat niet iets dat persé christelijk hoeft te zijn. De uren die in de werkplaats worden gemaakt, moet je inzichtelijk maken aan je klant. De mooiste manier om een probleem in een auto op te lossen, is één rechte lijn, maar als dat met een slingerweg gaat, is dat anders en moet je meer problemen oplossen om tot het doel te komen. Dat moet je dan uitleggen. We hebben niet de wijsheid in pacht, dat je bij elk probleem aan het begin al weet wat de oorzaak is. Dan moet je onderzoeken en elke keer een stap zetten om dichterbij het probleem te komen. Als klant heb je een onvoorwaardelijk gevoel nodig met elkaar of het klopt. Het is immers een kwetsbaar gebied, als mensen het gevoel hebben dat iemand aan hun portemonnee zit. Daarom moet je goed communiceren en mensen meenemen in een proces.”

Ben je voorvechter van schonere auto's?

„Niet bewust, omdat het hogere theorie is waar ik soms helemaal niks van snap. Wat is een betere auto, als een elektrische auto die afgeschreven is of in brand vliegt? Geen enkele sloperij wil zo'n auto hebben, omdat het één brok chemisch afval is. We slaan helemaal door. Een auto met een grote motor is niet heel milieuvriendelijk, al ligt mijn passie daar wel. Maar ik weet niet of